

Haust og vetrarlög

1. Að gæta hennar gildir hér og nú

Lag: Atli Heimir / Kvæðið um fuglana. Ljóð: Þórarinn Eldjárn

Á íslensku má alltaf finna svar

og orða stórt og smátt sem er og var,
og hún á orð sem geyma gleði og sorg
um gamalt líf og nýtt í sveit og borg.

Á vörum okkar verður tungan þjál
þar vex og grær og dafnar okkar mál,
að gæta hennar gildir hér og nú
það gerir enginn nema ég og þú.

2. Allir hlæja á öskudaginn

Allir hlæja á öskudaginn.

Ó hvað mér finnst gaman þá.

Hlaupa lítil börn um bæinn.

Og bera poka til og frá.

3. Bolludagur, Sprengidagur og Öskudagur

(Lag: Við erum söngvasveinar)

Á bolludegi fer ég með bolluvönd á kreik.

Mér alltaf þykir gaman að iðka þennan leik.

Ég bolla og bolla á bossann á þér fast ég slæ

bolla og bolla og bollu í laun ég fæ.

Já bragðgóðar eru bollurnar, bollurnar, bollurnar,

já bragðgóðar eru bollurnar, húllum hæ.

Á sprengidegi er bumban að springa hreint á mér.

Því magnið er ei smátt sem í magann á mér fer.

Af salkjöti og baunum ég saðningu í magann fæ.

Af salkjöti og baunum ég saddur er og hlæ.

Já bragðgóðar eru baunirnar, baunirnar, baunirnar

já bragðgóðar eru baunirnar, húllum hæ.

Á öskudegi fer ég með öskupoka af stað.

Og elti menn og konur sem ekkert vita um það.

Hengi svo poka á hinn og þennan sem ég næ

lauma á poka, læðist burt og hlæ.

Svo dingla þeir þarna pokarnir, pokarnir, pokarnir

svo dingla þeir þarna pokarnir, húllum hæ.

4. Ég hlakka svo til

Ég hlakka svo til þegar hættir að snjóá,

ég hlakka svo til þegar veturinn dvín,

ég hlakka svo til þess að hlusta á hann spóa,

ég hlakka svo til þegar vorsólin skín,

ég hlakka svo til þegar hér fer að gróa,

ég hlakka að kyssa þig, sóleyjan mín,

ég hlakka svo til þess að hleypha honum Glóa,

ég hlakka svo til þess að koma til þín.

5. Fatavísur

Höfundur ókunnur

Sumar fötin, sumarfötin

setjum inn í skáp.

Geymum þau í vetur

og klæðum okkur betur.

sumar fötin, sumar fötin

setjum inn í skáp.

Þykku fötin, þykku fötin

þykja best í snjó.

Þegar út við þjótum

og karl úr snjó við mótum.

Þykku fötin, þykku fötin

þykja best í snjó.

Polla fötin, polla fötin

puðumst við nú í.

Úti regnið bylur

stétt og steina hylur

Polla fötin, polla fötin

puðumst við nú í.

6. Frost er úti fuglinn minn

Frost er úti fuglinn minn

ég finn hvað þér er kalt.

Nærðu engu í nefið þitt

því nú er frosið allt.

En ef þú bíður augnablik

ég ætla að flýta mér

og biðja hana mömmu mína

um mylsnu handa þér.

7. Fönn, fönn, fönn

Hvað er það sem fellur svona af himnum ofan,

látt' ekki eins '(og) þú vitir ekki hvað það er.

Hvað er það sem hylur litla fjallakofa,

ekta íslensk fönn.

Hvað er það sem litlu blómin blunda undir,
ég hef bar' ekki grænan grun um hvað það er.

Hvað er það sem fýkur yfir hæð og grundir, ekta íslensk fönn.

Fönn, fönn, fönn, fönn, íslensk fönn.

Fönn, fönn, fönn, fönn, íslensk fönn.

Fönn, fönn, fönn, fönn, íslensk fönn.

ekta íslensk fönn.

Hvað er það sem safnast upp í háa skafla,
æ, hættu elsku best' að gera gys að mér.

Hvað er það sem börnin vaða upp að nafla,
ekta íslensk fönn.

Fönn, fönn, fönn...

Fönnin, fellur, af himnum oná jörð.

Fönnin, fellur, af himnum oná jörð.

Hvað er það sem minnir mig á jólasveina,
hvað er það sem veldur góðum geðbrigðum.

Það er þetta eina sanna hvíta hreina,
ekta íslensk fönn.

Fönn, fönn, fönn...

Fönn, fönn, fönn.....

8. Haust

Lag: Þorvaldur Örn Árnason. Ljóð: Anna S. Björnsdóttir

Við erum haustlaufin
sem leika í golumni.
Fagurrauð, með litla
ósýnilega vængi.
Glettast og láta sig
engu varða
þótt veturinn sé í nánd.

Við áttum okkar sumar,
áttum okkar vor
en núna erum við
rauðglóandi
af ástríðu haustsins.
Við erum haustlaufin...

9. Haustvísa

Hvert er horfið laufið sem var grænt í gær,
þótt ég um það spyrji verð ég engu nær.
Blöðin grænu hafa visnað orðin gul og rauð,
ef ég horfi miklu lengur verður hríslan auð.

Nú er ís á vatni sem var autt í gær.
Yfir landið hélugráum ljóma slær.
Ég brýt heilann um það segðu mér hvað heldur þú?
Kemur haustið fyrst á morgun, er það komið nú?
Nú er grettin jörðin eins og gamalt skar.
Sjást nú gráar hærur þar sem grasið var.
Yfir fyrrum gróna bala liggja frosin spor.
Ég verð kuldatíð að þola þar til kemur vor.

10. Nú er úti norðanvindur

Höf. ókunnur

Nú er úti norðanvindur,

nú er hvítur Esjutindur.

Ef ég ætti úti kindur

þá mundi ég láta þær allar inn,

elsku besti vinur minn.

Úmbarassa, úmbarassa, úmbarassa-sa.

Úmbarassa, úmbarassa, úmbarassa-sa.

Upp er runninn öskudagur,

ákaflega skír og fagur.

Einn með poka ekki ragur

úti vappar heims um ból.

Góðan daginn, gleðileg jól

Úmbarassa ...

Elsku besti stálagrér,

heyrirðu hvað ég segi þér:

“Þú hefur étið úldið smér,

og dálítið af snæri,

elsku vinurinn kærí”.

Úmbarassa ...

Þarna sé ég fé á beit,

ei er því að leynd.

Nú er ég kominn upp í sveit

á rútunni hans Steina.

Skilurðu hvað ég meina?

Úmbarassa ...

Höfði stingur undir væng,
hleypur nú á snærið.
Hún Gunna liggur undir sæng,
öll nema annað lærið.
Nú er tækifærið.
Úmbarassa ...

11. Skýin

Spilverk þjóðanna
Við skýin
felum ekki sólina af illgirni,
við skýin
erum bara að kíkja á leiki mannanna.
Við skýin
sjáum ykkur hlaupa í rokinu,
klædd gulum, rauðum, grænum, bláum regnkápum
eins og regnbogi meistarans,
regnbogi meistarans.
Við skýin erum bara grá
bara grá.
Á morgun kemur sólin,
hvar verðum við skýin þá?

12. Snjókorn falla nú til jarðar

Snjókorn falla nú til jarðar eitt og eitt,
snjókorn falla nú til jarðar eitt og eitt.
Nú er skemmtilegt að líta
okkar landið kalda og hvíta
snjókorn falla nú til jarðar eitt og eitt.

Syngjum hæ, hæ, hopp og hí og hæ

svo það hljómi í þorpi, borg og bæ.

Inn í dölum uppi á fjöllum

ómar loft af hlátrasköllum

syngjum hæ, hæ, hopp og hí og hæ.

13. Til Veiga

Til veiga, til veiga-vér vekjum sérhvern mann!

Kominn er illviðra kóngurinn Þorri-kaldur og sárreiður ættjörðu vorri. Með blóti, með blóti vér bliðka skulum hann.

Hann situr, hann situr-á svelli lögðum stól.

Nær sem hann hnerrar hretin dynja-hósti hann fold og jöklar stynja.

Í kvefi, í kvefi er karlinn mesta fól.

∴:Hann gægist∴: með grettum frónið á

ég sver það ef nú engin blótar-aðfarir skal ég hafa hér ljótar

∴:því Toddý∴: án tafar vil ég fá.

14. Úti er alltaf að snjóa

Lag: Jón Múli Árnason. Ljóð: Jónas Árnason

Úti er alltaf að snjóa

því komið er að jólnunum

og kólna fer í Pólunum.

En sussum og sussum og róa

ekki gráta elskan mín,

þó þig vanti vítamín.

Ávexti eigum við nóga

handa litlu krökkunum

sem kúra sig í brökkunum.

Þú færð í magann þinn mjóa

melónur og vínber fín.

Þótt kinnin þín litla sé kannske soldið köld og blá,
áttu samt vini sem aldrei bregðast:
Af ávöxtunum skuluð þér nú þekkja þá.
Sussum og sussum og róa,
ekki gráta elskan mín
þó þig vanti vítamín.
Þú færð í magann þinn mjóa
melónur og vínber fín.

15. Þorraþrællinn 1866

Nú er frost á Fróni
frýs í æðum blóð
kveður kuldaljóð
Kári í jötunmóð
Yfir laxalóni
liggur klakaþil
hlær við hríðarbyl
hamragil.
Mararbára blá
brotnar þung og há
unnarsteinum á
yggld og grett á brá.
Yfir aflatóni
æðrast skipstjórinn
harmar hlutinn sinn
hásetinn.